

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 7Cdo/223/2021                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 5710205695                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27.10.2022                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Peter Brňák              |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2022:5710205695.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci spore žalobkyne U. H., bývajúcej v I., D. I. XXXX/XX, proti žalovanej I. N., bývajúcej v Y. nad U. XXX, zastúpenej JUDr. Dašenou Gombíkovou, advokátkou so sídlom M. R. Štefánika 76, Martin, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 8C/117/2010, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. septembra 2015, sp. zn. 9Co/526/2015, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyni a znalkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Martin (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 8C/117/2010 -339 zo 4. februára 2015 priznal znalkyni Ing. S., znalkyni z odboru poľnohospodárstvo, odvetvie odhad hodnoty poľnohospodárskej pôdy, znaleckú odmenu vo výške 175,87 eur a upravil účtáreň Okresného súdu Martin, aby po právoplatnosti uznesenia znalkyni vyplatila znaleckú odmenu vo výške 175.87 eur, a to sumou 46,29 eur zo zálohy zloženej žalobkyňou dňa 13.9.2010 pod pol. reg. S XX/XX, č. účtovného dokladu XXXXXX, sumu 46,30 eur zo zálohy zloženej žalovanou dňa 6.7.2011 pod pol. reg. S XX/XX, č. účtovného dokladu XXXXXX a sumu 83,28 eur zo štátnych finančných prostriedkov, keď prvoinštančný súd zistil, že priznaná odmena je v súlade s § 139 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ako aj s príslušnými ustanoveniami zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch (ďalej len „zákon č. 382/2004 Z. z.“) a vyhlášky MS SR č. 491/2004 Z. z. o odmenách, náhradách výdavkov a náhradách za stratu času pre znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, ktorou sa vykonáva zákon č. 382/2004 Z. z. (ďalej len „vyhláška“).

2. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalovaná. Krajský súd v Žiline na odvolanie žalovanej uznesením z 30. septembra 2015 sp. zn. 9Co/526/2015 - 417 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Rozhodnutie odôvodnil tým, že námietka nezákonného ustanovenia znalkyne neobstoí, nakoľko

k jej ustanoveniu došlo uznesením č. k. 8C/117/2010 zo dňa 5. februára 2014, v ktorom písomnom odôvodnení došlo len ku chybe pri označení spisovej značky konania. Neopodstatnené sú i námietky žalovanej proti kvalite posudku, či nestrannosti, nakoľko vzhľadom na status znalca ako osobitne odborne spôsobilej osoby súd môže prijať závery o nekvalite znaleckého posudku, či chýbajúcej nestrannosti znalca, len na základe odôvodnených argumentov, ktoré sú podporené náležitými dôkazmi, čo v prípade podaného odvolania splnené nebolo. Navyše pokiaľ ide o prípadné skutkové otázky namietané žalovanou, tieto nemohli byť riešené znalcom, pretože ich zodpovedanie patrí do právomoci súdu. Výúčtovanie odmeny za spracovanie dokumentácie a znaleckého úkonu v rozsahu 8 hod. znalkyňou považoval za reálne a primerané k povahe úkonov znaleckej činnosti, ako aj ich rozsahu. Správne a zákonne súd prvej inštancie rozhodol aj pokiaľ sa jedná o priznanie náhrady cestovných výdavkov znalkyne, keď jej boli priznané cestovné náhrady za použitie motorového vozidla, a to i napriek tomu, že žalovaná namietala, že išlo len o vzdialenosť 4,9 km, pretože vzdialenosť sa počíta až do miesta obhliadky, nie len do centra obce, v ktorej sa obhliadka vykonáva. Cestovné náhrady boli vzhľadom na vzdialenosť primerané. Súd prvej inštancie riadnym spôsobom rozhodol o priznaní odmeny znalkyni, v uznesení uviedol jednotlivé úkony znaleckej činnosti, či už pri paušálnej odmene alebo pri hodinovej odmene, znalecký posudok je vypracovaný na vysokej odbornej úrovni, a znalkyňou vypočítaná a súdom priznaná odmena a náhrada hotových výdavkov za vypracovanie znaleckého posudku plní pozitíva znaleckého dokazovania a vystihuje objektívnosť a primeranosť znaleckého v zmysle zásad uvedených v aplikovanej vyhláške.

3. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu žalovaná napadla dovolaním, ktorého prípustnosť odvodzovala z § 237 písm. f/, g/ a § 242 ods. 1 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku. Dovolateľka ako prvé namietala spôsob, akým bola znalkyňa ustanovená. Znalkyňu súd v konaní ustanovoval opakovane, pričom ustanoviť znalca z odboru poľnohospodárstvo nežiadala. Pred opätovným ustanovením znalkyne nebolo rozhodnuté o jej námietkach voči ustanoveniu znalca z odboru poľnohospodárstvo, hoci súd uviedol, že ak na námietkach zotrvá, tak vec predloží odvolaciemu súdu, čo sa pri znalkyni Ing. S. Y. nestalo. O tom, že súd znaleckou úlohou poveruje Ing. Y. a zároveň zrušuje ustanovenie Ing. Z., znalkyne z odboru stavebníctvo, súd rozhodol až na základe námietok vznesených k znalkyni Ing. D., avšak v danom prípade námietky nepodala. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 9. apríla 2013 zrušil poverenie Ing. Y. a znaleckou úlohou poveril Ing. N. K., znalca z odboru stavebníctvo s odôvodnením, že parc. č. XXXX/X nie je poľnohospodárskym pozemkom, ale sa jedná o pozemok pod jestvujúcou stavbou a parc. č. XXXX/X je pozemkom, na ktorom je možná výstavba chát za podmienky dodržania záväzných regulatív. Následne súd uznesením z 5. februára 2014 opätovne rozhodol, že ustanovuje za znalkyňu Ing. Y. Dovolateľka argumentovala tiež tým, že odvolací súd nezohľadnil pri priznávaní odmeny znalkyni možné jej zníženie, pre preukazateľné nedostatky znaleckého posudku. Podľa dovolateľky znalkyňa riadne nesplnila všetky úlohy podľa uznesenia zo dňa 5. februára 2014. Neoboznámila sa s výpoveďami a vyjadreniami účastníkov, lehotu na vypracovanie predĺžila a riadne neurčila hodnotu nehnuteľností. Tiež ju neupovedomila o termíne obhliadky nehnuteľností spojenej s miestnym šetrením, pričom uznesenie, na podklade ktorého mala znalkyňa uskutočniť obhliadku nehnuteľnosti spojenej s miestnym šetrením dňa 14.12.2014, bolo vydané dňa 5.2.2014, teda znalkyňa nebola v časovej tiesni. Dovolateľka poukázala i na to, že znalkyňa vedome nepostupovala pri vypracovaní znaleckého posudku zo schválených a stále platných dokumentov mesta Martin, keď z dôvodu, že územnoplánovacia dokumentácia, vrátane jej zmien a doplnkov mala byť podľa jej konštatovania nezákonne daná na schválenie mestskému zastupiteľstvu, oceňovala pozemok ako trvalý trávny porast, pričom hodnota uvedeného pozemku by bola podstatne vyššia, keby z tohto dôvodu predmetný pozemok neoceňovala ako trvalý trávny porast slúžiaci na poľnohospodárske účely. Podľa platného a účinného Územného plánu sa preukázateľne jedná o rekreačnú oblasť, do ktorej účelu nepatrí vykonávanie poľnohospodárskej výroby, a ktorá sa dlhodobo v danej oblasti nevykonáva. Z opakovaných územnoplánovacích informácií útvaru hlavného architekta mesta Martin adresovaných súdu prvej inštancie vyplýva, že na spornom pozemku je možná výstavba chát. Vo vyjadrení útvaru hlavného architekta mesta Martin z 10.2.2012 sa uvádza, že v prípade výstavby rekreačného objektu na predmetnom pozemku je potrebné k územnému, resp. stavebnému konaniu doložiť súhlas Obvodného pozemkového úradu v Martine pre použitie poľnohospodárskej pôdy na nepoľnohospodárske účely. Z tohto dôvodu nemožno uvažovať, že predmetný pozemok je celý určený na zastavanie a oceňovať ho ako stavebný pozemok. Podľa dovolateľky z rozhodnutí súdov nie je zrejmé akým spôsobom

posudzovali opodstatnenosť a správnosť vyčíslenej znaleckej odmeny, teda sú nepreskúmateľné. Pokiaľ súdy pri rozhodovaní o náhrade hotových výdavkov za poskytnutie právnych služieb advokátov poukazujú pri krátení cestovného za prejdené kilometre na rozhodnutie sp. zn. I ÚS 4/2009 vo vzťahu k „miestu úkonu, ktoré nie je sídlom advokáta“, ktoré je obdobou „miesta, ktoré nie je miestom výkonu činnosti“, potom nemá opodstatnenie tvrdenie odvolacieho súdu, že cesta znalkyne trvala až na miesto obhliadky. K dovolaciemu dôvodu podľa § 237 písm. g/ Občianskeho súdneho poriadku dovolateľka poukázala, že pokiaľ každá vec má byť pridelená na rozhodnutie náhodným výberom, potom je v prípade jej štyroch podaných odvolaní nepravdepodobné, že každá z týchto vecí mala byť náhodným výberom pridelená na rozhodnutie vydané dňa 30. septembra 2015 tomu istému sudcovi odvolacieho súdu. Do rámca skutočností spochybňujúcich nestrannosť súdu z objektívneho hľadiska patria aj prípady, keď vo veci koná sudca, ktorý podľa rozvrhu práce nie je zákonným sudcom. Na základe týchto dôvodov žiadala uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu žalovanej poukázala, že súd sa zaoberal námietkami vznesenými dovolateľkou po vypracovaní znaleckého posudku Ing. Y., ktorá na námietky odpovedala podaním z 15.6.2015, pričom znalecký posudok potvrdzuje že sporná parcela je poľnohospodárskou pôdou. List vlastníctva a údaje v ňom sú záväzným dokumentom, na čo poukázal aj znalec Ing. K. a daná skutočnosť bola ozrejmenej aj dovolateľke na obhliadke pozemku. Ku dňu vyjadrenia nebola na Okresný pozemkový úrad Martin doručená žiadosť na zmenu charakteru poľnohospodárskeho pozemku. K záverom, že ide o poľnohospodársku pôdu, dospel aj znalec Ing. K., z odboru stavebníctvo, a preto nebol kompetentný oceniť celý pozemok. Ak si znalec najprv obzrie pozemok a oboznámi sa so skutočným stavom pozemku, a potom sa oboznámi so spisom, nenarúša svoju spôsobilosť a kompetentnosť daný pozemok oceniť. Dovolenie žalovanej je preto neopodstatnené.

5. Znalkyňa vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že na vypracovanie znaleckého posudku bola riadne ustanovená ako znalkyňa v odbore poľnohospodárstvo, keďže znalci z odboru stavebníctvo nemohli vypracovať znalecký posudok, pretože to nepatrilo do ich pôsobnosti. Poukázala, že sa oboznámila so spisom ako i s výpoveďami a vyjadreniami účastníkov konania, ktoré sú v spise zadokumentované, a ak nie je v uznesení výslovne uvedená požiadavka nutnosti prítomnosti oboch účastníkov konania, tak na obhliadku nepožýva žiadnu zo strán z dôvodu zachovania nestrannosti pri vypracovaní znaleckého posudku. K presnej identifikácii pozemku si prizvala konzultanta z odboru geodézia, s ktorým za pomoci GPS zidentifikovali polohu pozemku. Znalkyňa tiež poukázala, že prevziať spis zo súdu prvej inštancie, podrobne sa oboznámiť s jeho celým hrubým obsahom, prečítať všetky vyjadrenia, ísť do terénu, vyžiadať si vyjadrenie zo súdu prvej inštancie a potom vypracovať celý znalecký posudok nemožno stihnúť ani za čas, ktorý si účtovala, pričom si neúčtovala ani prizvaného konzultanta. K priznanej náhrade cestovných nákladov uviedla, že zvolila najkratší možný prístup a pri ohodnocovaní predmetného pozemku sa opierať o všetky vyjadrenia z Útvaru hlavného architekta Martin a ako dôkaz o tom, že ku dňu ocenenia bola sporná parcela, parcelou patriacou do poľnohospodárskeho pôdneho fondu, použila i vyjadrenie Okresného úradu Martin, odboru pozemkového a lesného zo dňa 12.12.2014. S poukazom na uvedené vyjadrenie musel byť predmetný pozemok oceňovaný ako trvalý trávny porast znalcom z odboru poľnohospodárstva. Okrem tejto zistenej skutočnosti je daný pozemok podľa zákona o ochrane poľnohospodárskej pôdy osobitne chránenou pôdou s prislúchajúcou BPEJ. Aj z tohto dôvodu nemožno uvažovať, že predmetný pozemok je celý určený k dátumu oceňovania na zastavanie a oceňovať ho v súčasnosti ako stavebný pozemok. Vzhľadom na to, že Útvar hlavného architekta mesta Martin vo svojich vyjadreniach pripúšťa možnosť výstavby chát za podmienky rešpektovania záväzných regulatívov, pri výpočte zohľadnila v koeficiente povyšujúcich faktorov číslom 3, t. j. najvyšším možným. Stanoviská Útvaru hlavného architekta mesta Martin, postoj predchádzajúcich dvoch znalcov z odboru stavebníctva a prítomnosť biotopov sú dôkazmi, že predmetný pozemok ku dňu jeho ocenenia nebol stavebným pozemkom, a preto ho ani nemohli oceňovať. Zotrváva na správnosti vypracovania znaleckého posudku, ktorý vypracovala podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia zo schválených a stále platných dokumentov Mesta Martin a Okresného úradu Martin, za účelom nepoškodiť žiadnu stranu - účastníkov konania.

6. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý

nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

8. Dovolanie je procesný úkon strany adresovaný súdu, ktorým dovolateľ prejavuje vôľu, aby bol uskutočnený dovolací prieskum.

9. Dovolanie podané do 30. júna 2016, v prípade ktorého podľa vtedy účinnej právnej úpravy nebol daný dôvod ani pre zastavenie konania [napríklad vzhľadom na nesplnenie osobitnej podmienky dovolacieho konania (§ 241 ods. 1 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „OSP“)] ani pre odmietnutie dovolania [z niektorého dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 243c OSP v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ až d/ OSP (napríklad preto, lebo dovolanie bolo podané oneskorene alebo neoprávnenou osobou)] vyvolalo procesný účinok umožňujúci a zároveň prikazujúci dovolaciemu súdu uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

10. Tie dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých podľa vtedy účinnej právnej úpravy bol daný dôvod na zastavenie dovolacieho konania alebo odmietnutie dovolania, tento procesný účinok nemali (porovnaj tiež I. ÚS 4/2011 a II. ÚS 172/03).

11. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní uvedených v bode 9., ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej, právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní sa v prípade týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný [viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. PL. ÚS 36/1995].

12. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 OSP). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 OSP a proti uzneseniu § 239 OSP. Dovolanie bolo ale prípustné proti každému rozhodnutiu, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 OSP.

13. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ale nesmeruje proti uzneseniu majúcemu znaky uvedené v § 239 ods. 1 a 2 OSP. Uznesenie o znalcovskom bolo zaradené medzi uznesenia, v prípade ktorých predchádzajúca právna úprava výslovne uvádzala, že dovolanie proti nim je neprípustné (viď § 239 ods. 3 OSP).

14. Prípustnosť dovolania proti napadnutému uzneseniu je potom založená iba na § 237 ods. 1 v spojení s § 242 ods. 1 druhá veta OSP (zákonná povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 OSP), o ktoré ustanovenie vo vzťahu k jeho písm. f/ a g/ dovolateľka opiera podané dovolanie.

15. Dovolací súd v súvislosti s námietkou nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku si je vedomý, že podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky riadne odôvodnenie súdneho

rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (I. ÚS 243/07). Súd by mal byť preto vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08). Odôvodnenie dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu ale nedáva podklad pre tvrdenie dovolateľky, že nespĺňa požiadavku riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie obsahuje primerané vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie, pričom treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť uznesenia odvolacieho súdu s potvrdzovaným uznesením vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Z odôvodnenia rozhodnutí nižších súdov, chápaných v ich organickej jednotke ako celok (I. ÚS 259/2018), je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinstančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnemu posúdeniu. Nižšie súdy pri posúdení nároku znalkyne na priznanie znalecovského vychádzali z ustanovenia znalkyne do konania uznesením č. k. 8C/117/2010-252 zo dňa 5. februára 2014, znalkyňa podľa zadania súdu prvej inštancie vyhotovila znalecký posudok, ktorý bol ako dôkaz použitý v predmetnom konaní vo veci samej. Ak aj uznesenie o ustanovení znalkyne obsahovalo zrejmé nesprávnosti v podobe nesprávneho uvedenia spisovej značky konania a tiež nesprávneho konštatovania v odôvodnení, že k osobe znalkyni podala námietky žalovaná, pričom ich podala žalobkyňa, tieto pochybenia odvolací súd nepovažoval za natoľko závažné, aby boli spôsobilé odňať žalovanej možnosť konať pred súdom, dôvodiac, že predmetné nesprávnosti boli sporovým stranám zrejmé (keďže jednoznačne vyplývali i z obsahu spisu, zakladali práve zákonný dôvod na vydanie opravného uznesenia podľa § 164 OSP - pozn. odvolacieho súdu). Odvolací súd sa v napadnutom uznesení vysporiadal aj s ďalšími odvolacími námietkami žalovanej, ktorými sa domáhala zníženia vyčíslenej odmeny znalkyňou pre nesplnenie všetkých zadaných úloh a pre nekvalitu znaleckého posudku, za nepreukázané považoval i vznesenie námietky nestrannosti znalkyne. Výúčtovanie znalecovského odvolací súd považoval za reálne a primerané k povahe úkonov znaleckej činnosti znalkyne, ako aj ich rozsahu a vyjadril sa i k namietanej nesprávnosti priznania cestovných výdavkov znalkyne. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07). Za vadu zmätočnosti v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ OSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom.

16. Dovolací súd v súvislosti so zmätočnosťou vadou podľa § 237 ods. 1 písm. f/ OSP dopĺňa, že z obsahu odvolania žalovanej vyplýva predovšetkým nesúhlas so závermi znaleckého posudku ako jedného z viacerých dôkazných prostriedkov vykonávaných súdom v konaní vo veci samej, ktorý neprípustne prenáša do výhrady nesprávnosti rozhodovania o znaleckej odmene za vyhotovenie znaleckého posudku napadnutým uznesením. Obdobne to platí i pre námietku postupu súdu pri vykonávaní dokazovania

znaleckým posudkom (nevypočutie znalkyne, nepredvolanie na ohliadku vykonávanú znalcom). Pokiaľ ide o námietku nespĺnenia zadaných úloh znalkyňou v podobe neoboznámenej sa s výpoveďami a vyjadreniami účastníkov, ako i o námietku nespôsobilosti znalkyne, tieto nestačí len tvrdiť, že ich nevyhnutné aspoň v minimálne prijateľnej miere osvedčiť, preto bez ďalšieho relevantného identicky nemôžu založiť odňatie možnosti žalovanej konať pred súdom.

17. So zreteľom na tvrdenie dovolateľky ohľadne nedostatkov týkajúcich sa zákonného sudcu, ktorý mal prejednať jej odvolanie na odvolacom súde sa dovolací súd zameril na posúdenie, či skutočne nedošlo k namietanej procesnej vade podľa § 237 ods. 1 písm. g/ OSP. Dovolateľka argumentovala tým, že ak má byť vec pridelená na rozhodnutie náhodným výberom, potom v prípade štyroch ňou podaných odvolaní, naraz predložených odvolaciemu súdu je nepravdepodobné, že každá z týchto vecí náhodným výberom napadla jednému sudcovi odvolacieho súdu.

18. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte.

19. Podľa § 49 písm. a/ zákona o súdoch predsedovia súdov zabezpečujú riadenie súdov v oblasti výkonu súdnictva najmä rozvrhom práce.

20. Podľa § 50 ods. 1 zákona o súdoch na účely tohto zákona sa rozvrhom práce rozumie akt riadenia predsedu súdu, ktorým sa riadi organizácia práce súdu pri zabezpečovaní výkonu súdnictva na príslušný kalendárny rok.

21. Podľa § 51 ods. 1 zákona o súdoch ak tento zákon neustanovuje inak, veci určené podľa predmetu konania sa v súlade s rozvrhom práce prideliť jednotlivým senátom, alebo samosudcom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí. Súdnym úradníkom sa prideliť veci podľa rozvrhu práce tak, aby sa zabezpečilo ich rovnomerné zaťaženie a riadny chod súdu.

22. Podľa Všeobecných pravidiel určenia zákonného sudcu rozvrhu práce Krajského súdu Žilina platného v auguste a septembri 2015 (v čase predloženia spisu s opravnými prostriedkami žalovanej odvolaciemu súdu a rozhodnutia vo veci odvolacím súdom), ktorými sú upravené pravidlá určovania zákonného sudcu: „Všetky veci, ktoré napadnú do občianskoprávneho, obchodnoprávneho, trestnoprávneho alebo správneho kolégia krajského súdu od 1. januára 2015, sa prideliť senátom alebo samosudcom náhodným výberom pomocou aplikácie v elektronickej podateľni Krajského súdu v Žiline, Orolská 3, 010 01 Žilina, v súlade s § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ak z týchto pravidiel nevyplyva niečo iné.“

23. Podľa písm. i/ veta prvá týchto pravidiel: „V prípade, že v rámci jedného predloženého spisu je potrebné rozhodnúť o opravných prostriedkoch proti viacerým rozhodnutiam súdu prvého stupňa, prideliť sa takéto veci do toho istého súdneho oddelenia.“

24. Množstvo sporov súd rozhoduje v senáte zloženom zo sudcov (daný prípad). V takom prípade sa pojem „zákonný sudca“ nesmie vysvetľovať doslovne, ale extenzívne. Zákonným sudcom je každý sudca pridelený do daného senátu (rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 8Cdo/213/2020).

25. Odvolanie žalovanej bolo predložené Krajskému súdu v Žiline dňa 19. augusta 2015, spolu s ostatnými odvolaniami, ktoré podala žalovaná aj proti uzneseniam súdu prvej inštancie sp. zn. 8C/117/2010-244 zo dňa 5. februára 2014, 8C/117/2010-248 zo dňa 5. februára 2014, 8C/117/2010-397 zo dňa 16. apríla 2014. Veci na krajskom súde boli aplikáciou (technickými a programovými prostriedkami MS SR) náhodným výberom pridelené a zapísané do nápadu senátu 9Co pod sp. zn.

9Co/526/2016. Krajský súd v Žiline v senáte 9Co pracoval v zložení predsedov senátu JUDr. Ján Burík, JUDr. Jana Kotrčová, JUDr. Ladislav Mejstřík. Z uvedeného je potom zrejmé, že v danom čase t. j. i v čase rozhodovania o odvolaní žalovanej predsedu senátu JUDr. Ján Burík ako člen senátu 9Co, do ktorého súdneho oddelenia boli náhodným výberom pridelené všetky odvolania žalovanej proti viacerým rozhodnutiam súdu prvej inštancie, rozhodol vo veci v súlade s Rozvrhom práce Krajského súdu v Žiline na rok 2015, predovšetkým s súlade s jeho písm. i/ (pozri bod 23) a v súlade s § 51 ods. 1 zákona o súdoch.

26. Ak dovolateľka vyvodzovala vadu nesprávne obsadeného súdu tým, že v danej právnej veci rozhodoval nezákonný sudca, dovolací súd uvádza, že namietané nezakladá procesnú vadu podľa § 237 ods. 1 písm. g/ OSP.

27. Dovolateľka existenciu procesných vád konania v zmysle § 237 a/ až e/ OSP netvrdila a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

28. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovanej odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

29. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

30. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.